

Publicerad 2010-02-21 23:37 av Phoenix

En sekunds lycka, evighetens plåga

Den perfekta

den som aldrig sviker

den som lyssnar och stannar vid ens sida

då stormen rasar utanför

minns du då solen brann

dess varma strålar värmde en

gräsets och blommornas ljuva lukt

trädens lugnande sång

viskningar i hörnet

strålande stjärnor på natten

allt slutade tvärt

snabbare än vad det började

en dag försvann solen

ersattes av en blödande måne

stjärnorna dog ut, trädens sång tystnade

blommorna visnade och gräset ruttnade bort

ensam står man på samma plats

känner kylan gripa tag i en

öppnat mitt hjärta och själ

lät en främling beträda den ytan

kolla runt och bo där

känna blodet rusa

tills den dag du rev ut allt

slet allt i stycken

det jag har förlitat mig på

att du skulle skydda

det enda du lämnade var smärta

sorg och tomhet

ett taggtråd utan något slut

som slöt sig kring det nu kolsvarta hjärta

som ströps av tråden och blödde

då taggarna borrar sig genom den

lämnade sår som aldrig läkte

hur mycket gör man för kärlek

vad är man beredd att offra

hur mycket får man tillbaka

hur ser framtiden ut

då du lämnat min sida

enda minnet av det vi kallar för kärlek

är bara en evig plåga
något som aldrig går bort
det var en sekunds lycka
innan det gick bort och ersattes
av evighetens plåga

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Phoenix med Poeter.se id #18011 innehar upphovsrätten